

lysninger, saa er det selvfølgelig aldeles ikke noget, jeg vil „finde mig i“, men noget, som jeg med Glæde vil medvirke til, vel at mærke Oplysninger vedrørende Sagen; for Oplysninger og Forhandling om en hel Række Sagen uvedkommende Ting, som det ærede Medlem i Gaar gav Udtryk for, at han ønskede, om Toldspørgsmaal, om Takstspørgsmaal, om Landmandsbanken og Forhandlinger med Nationalbanken om Tilvejebringelse af Kapital, Prisregulering o. s. v., de foreligger ikke i dette Lovforslag, og jeg kan ikke se, med hvilken Begrundelse de skulde spænde Ben for Forhandlingen om dette Lovforslags Gennemførelse eller Ikke-Gennemførelse. Det er det, jeg tidligere i Dag har vendt mig imod, Tanken om, at en saadan Række Spørgsmaal skulde føres ind i denne Sags Behandling, hvor de ikke rettelig hører hjemme.

Det ærede Medlem oplyser, hvad han har tænkt paa med det, han sagde i sin Tale om Tilførsel af Kapital, hvilket jeg altsaa forstod, og vel med nogen Grund kunde forstaa, som et Ønske om at drøfte, hvorvidt man skulde optage Statslaan eller ikke — jeg ved ikke, hvad andet det skulde være end netop det. Det ærede Medlem forklarede imidlertid, at der havde han tænkt bl. a. paa Tilvejebringelse af Kapital til Eksporten, og han kan ikke forstaa, at der ikke skulde være Spørgsmaal derom. Jeg har i Dag allerede sagt, at det Udvalg, der beskæftiger sig med Eksportkredit, har gjort en Indstilling til mig, hvori det altsaa meddeler, hvad jeg i Dag har refereret, at der er nogle Kreditkrav liggende, en halv Snes Millioner, som ikke kan effektueres, før Beløbet er forhøjet; men de siger samtidig, at de nødvendige Penge vil være til Stede foreløbig i den Kredit paa 20 Millioner, som er tilvejebragt. Og det er jo da ogsaa ganske klart, thi der er jo da en Del Eksportører, som vel faar Statens Garanti, men som ikke skal ud at laane Penge, hverken i Udlandet eller her, til deres Eksport, som har deres Fabrik i Gang og har den finansieret saadan, at de selv kan staa for den væsentlige Del af denne Udsendelse, der finder Sted, naar de har Statsgaranti. Der er ogsaa nogle, der har deres Bankforbindelse i Orden — ikke alle Banker har lukket endnu, der er dog nogle Banker endnu, som yder Kredit mod Garanti. Som Følge deraf vil de 20 Mill. Kr. i Garanti ikke med det samme beslaglægge 20 Mill. Kr. i Penge af dem, der staaar til Raadighed; der vil blive beslaglagt et betydeligt mindre Beløb af de

Penge, der nu er tilvejebragt til dette Formaal; og som Følge deraf vil der altsaa rimeligvis i lang Tid ikke være Spørgsmaal om Tilvejebringelse af Penge. Men vi har taget den Reservation ved Lovforslaget at sige, at hvis det kommer til at foreligge, er Ministeren ogsaa berettiget til at medvirke til Tilvejebringelsen af denne Kapital senere. Det er i nøje Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, der har været anvendt ved Eksportkreditens i dens nuværende Form.

Med Hensyn til Statslaan i øvrigt sagde det ærede Medlem, at han havde ikke talt om Landmandsbanken; og det har jeg heller ikke sagt. Men jeg har sagt i Dag, at *under* dette Spørgsmaal om Tilvejebringelse af Tilførsel af Kapital, Statslaan, eller hvad man nu vil kalde det, laa maaske det, som nogle gaar og taler om, at vi hurtigst muligt skulde optage et meget stort Statslaan for at faa Landmandsbankens Virksomhed som privatkapitalistisk Bank paa ny retableret. Jeg glæder mig over, at dette ikke har ligget indenfor det ærede Medlems Tanke, og at han i hvert Tilfælde ikke ønsker dette ført med ind i Forhandlingerne om Kriseloven.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Kreditindskrænkning og sagde, at hvis den kunde lempes, var meget vundet. Ja, jeg ved ikke, om det ærede Medlem er klar over, hvor meget eller hvor lidt Kreditindskrænkning der virkelig er her i Landet. Jeg har gentagne Gange drøftet dette Spørgsmaal i Nationalbanken; og der har man stadig fra Direktionens Side hævdet, at der overhovedet ikke i meget lang Tid har været Spørgsmaal om Kredit og som Følge deraf heller ikke Spørgsmaal om Kreditindskrænkning. Nationalbanken kommer jo kun i Forbindelse med Spørgsmaal om Kreditindskrænkning i det Øjeblik, en Bank ønsker at finansiere et eller andet Foretagende og ikke selv magter det og derfor tyer til Nationalbanken om Penge. Noget saadant har ikke foreligget — jeg tror, jeg kan sige i det sidste Aars Tid, efter hvad Nationalbankens Direktion hævder. Og hvad de enkelte Banker angaar, saa gør de egentlig gældende, at de heller ikke i den Forstand udøver nogen Kreditindskrænkning. Nu tror jeg nok, at det sker hist og her; overfor nye og ukendte er der vel ingen Tvivl om, at de er i høj Grad forsigtige, og det er vel egentlig heller ikke urimeligt, at Bankerne efter de mange uheldige Forhold, der er indtruffet, viser en betydelig Forsigtighed; det kan man vel egentlig ikke bebrejde dem, et Maadehold med Hensyn til Dispositio-